

liegenden Gestalt) unter dem Einflusse der napoleonischen Kriege in Frankreich entstand und von dort nach Belgien¹⁾, Italien²⁾ und Deutschland³⁾ drang.

Aus Deutschland aber wanderte sie weiter nach Dänemark und erhielt hier einen kriegerische Stimmung gegen Preussen atmenden Schluss. Eine neunstrophige Fassung zeichnete E. T. Kristensen 1870 in Jütland, leider ohne Melodie, auf und liess sie 1891 in seinen *Jyske Folkeminder* 11, 281 No. 131 'Soldatens Kone' (vgl. S. 350) drucken. Eine ältere und vollständigere Fassung kann ich aus einem Kopenhagener Druckblatte, das ich in Svend Grundtvigs Nachlass (Bd. 18) auf der Kopenhagener Bibliothek fand⁴⁾, hier mitteilen:

No. 494. En ny Vise.

1. Soldaten han kommer fra Krigen hjem,

Hurra! ::

'Soldat, hvorfra kommer du?

Dine Klæder er revne saaledes itu.'

Hurra! ::

2. "O jeg kommer nu fra Krigen hjem,
Jeg haver tjent Kongen alt udi sex Aar.
See her er mit Pas og Afskeed derfor."

7. "Hvor kommer da disse smaa Børn fra?
Da jeg reiste bort, da var der kun to,
Og nu er der fire, det seer jeg nu."

3. Soldaten gik i Eders Huus ind:
"Og hør, kjære Moder, har hun godt Øl?
Soldaten har Penge at betale med."

8. 'Det var et falsk Brev, som mig bedrog,
Det viste mig din Død forsandt,
Derfor tog jeg mig en anden Mand.'

4. Soldaten sadte sig ved Bordet ned,
Begyndte at spise og drikke dertil,
Saa Konen begyndte at græde derved.

9. "Kom, lader os disse smaa Børn dele!
Den ældste Søn den tager jeg,
De andre tre beholde du."

5. "Og hør, kjære Moder, hvorfor græder
hun?

10. "Vor Konge han haver erklæret Krig.
Adieu baade Kone og Børn igjen!
Nu reiser jeg til Preussen hen."

Græder hun for Øllet, som her nu staaer,
Og bange, hun ingen Penge skal faae?"

11. "Og der vi nu til Preussen kom,

Hurra! ::

6. 'Nej, jeg græder ikke for Øllet, som
staaer.
Jeg havde en Mand, som mig forlod;
Jeg syntes forsandt, han for mig stod.'

Saa fik jeg mig en Kjortel blaae,
Din Søn han gjorde ligesaa."

Hurra! ::

Hans Olsen, Soldat.

Faaes hos P. W. Tribler, Holmensgade 114.

7. Vom andern Land.

Über das schöne niederrheinische Lied des 15. Jahrhunderts 'Et yn ys neit alwege vastavent', das Arnim und Brentano als eine ergreifende Mahnung an die Vergänglichkeit alles Irdischen in Des Knaben Wunderhorn (1808 3, 183 = 1, 400 ed. Birlinger-Crecelius; bei Erk-Böhme, Liederhort No. 2172 nur drei Strophen mit

1) Terry et Chaumont, Recueil d'airs de crampignons et de chansons populaires à Liège 1889 p. 308. 549 (Bull. de la soc. liégeoise de litt. wallonne 2. série tome 5).

2) Nigra, Canti popolari del Piemonte 1888 No. 28.

3) Zu den bei Köhler verzeichneten Texten kommt noch Curt Müller, Deutsche Volksdichtung in der Oberlausitz (Progr. Löbau 1901) S. 73.

4) Dasselbe Doppelkärtavblatt enthält noch als No. 495 ein siebenstrophiges Lied: 'Hvor skal jeg mig vende, hvem raader mit Bod'.